

این فایل ویراستاری نشده و جهت مشاهده متن کامل مقاله است. جهت
استناد استفاده نشود، فایل ویراستاری شده در نوبت انتشار مقاله در
دسترس قرار خواهد گرفت

برنامه‌ریزی برای جهان پسا کووید-۱۹: پنج محور توسعه پسانئولیبرالی

نویسنده: بوشر و همکاران^۱

مترجمان: کیارش فرتاش^۲، طوبی برامکی^۳، علی اصغر سعدآبادی^۴

چکیده

همه‌گیری کووید-۱۹ (کرونا) مهم‌ترین مسئله امروز جهان است که به طور مستقیم سلامت انسان و حتی حیوانات را هدف قرار داده است. این بیماری علاوه بر تأثیرات غیرقابل جبران بر سلامت انسان‌ها، تأثیرات اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی فراوانی برای جهان به دنبال داشته است و همین امر سبب کاهش کیفیت زندگی انسان‌ها شده است. مقاله حاضر در این راستا پنج راه‌حل محوری برای دوره پسا کرونا پیشنهاد می‌کند. نویسندگان ابتدا با توصیه به پرهیز از الگوی توسعه متمرکز بر رشد اقتصادی تجمعی، بازتوزیع اقتصادی را لازم می‌دانند. سپس برای مقابله با مخاطرات حال حاضر در سطح ملی، اهمیت تحول در کشاورزی، ترمیمی، حفاظت از محیط زیست، کاهش مصرف و سفرهای غیر ضروری، و در سطح بین‌المللی، لغو و بخشش بدهی‌ها به عنوان محورهای کلیدی برنامه‌ریزی برای جهان پسا کرونا مورد بحث قرار می‌گیرند.

کلیدواژه‌ها: کووید-۱۹؛ کرونا؛ برنامه‌ریزی پسا کووید-۱۹؛ توسعه اقتصادی؛ کشورهای در حال توسعه

۱. معرفی

کووید-۱۹^۵ (کرونا) موجب تغییرات اساسی در جهان شده است. تعداد زیادی از مردم فوت کرده و آسیب جدی دیده‌اند و تا دسامبر سال ۲۰۲۰ (زمان نگارش این مقاله)، اثری از کاهش در این همه‌گیری دیده نمی‌شود^۶. واکنش اضطراری در سراسر جهان به تغییراتی گسترده در سمت و سوی توسعه محلی و جهانی در مدت زمانی بسیار کوتاه منجر شده است. اما چگونگی شکل‌گیری این تغییرات به نیروهای اجتماعی-اقتصادی و تاریخی وابسته است که باید بخشی از ادراک و برنامه‌ریزی ما برای جهان پسا کرونا باشد.

این واقعیت که کرونا چنین تأثیر عمده‌ای در اقتصاد داشته، از پیروی از الگوی مسلط توسعه اقتصادی نئولیبرالی^۷ جهان طی ۳۰ سال گذشته نشأت می‌گیرد (Harvey, 2005; Brown, 2019). این الگو، علی‌رغم مشکلات بی‌شمار اجتماعی-اکولوژیکی^۸ و

۱ این مقاله ترجمه اثر زیر است.

Büscher, B., Feola, G., Fischer, A. M., Fletcher, R., Gerber, J. F., Harcourt, W. & Wiskerke, H. (۲۰۲۱). Planning for a world beyond COVID-۱۹: Five pillars for post-neoliberal development. *World Development*, ۱۴۰ (۱۰۵۳۵۷).

^۲ استادیار پژوهشکده مطالعات بنیادین علم و فناوری، دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسؤل)؛ k_fartash@sbu.ac.ir

^۳ دانشجوی کارشناسی‌ارشد مدیریت تکنولوژی، دانشگاه شهید بهشتی

^۴ استادیار پژوهشکده مطالعات بنیادین علم و فناوری، دانشگاه شهید بهشتی

^۵ COVID-۱۹

^۶ آمار مرتبط در <https://coronavirus.jhu.edu/> قابل دسترس می‌باشد.

^۷ Neoliberal

^۸ Socio-ecological

ایجاد نابرابری‌های فزاینده، نیازمند گردش روز افزون کالاها و افراد می‌باشد (Kovel, 2002; Krausmann, 2013). بحران کرونا نقاط ضعف این نظام رشد نتولیرال را به طرز دردناکی عیان نموده است.

درمیان سایر تاثیرات بلا فصل و سریع حاصل از کرونا می‌توان به این موارد نیز اشاره نمود. (۱) وجود شرکت‌های بزرگی که به محض اینکه تقاضا برای تولیداتشان کاهش یابد- حتی برای یک دوره بسیار کوتاه - خواهان حمایت و پشتیبانی فوری دولت هستند؛ (۲) درگیر شدن کشورهای وابسته به مدل‌های رشد اقتصادی صادرات محور مبتنی بر ایجاد بدهی با مشکلات عمده مالی؛ (۳) وارد آمدن فشارهای سنگین بر نظام‌های سلامت که به اندازه کافی تامین مالی نشده و منابع لازم در اختیار آن‌ها قرار نگرفته است؛ (۴) افزایش گرسنگی و قحطی در جوامع کم درآمد و به آستانه محدودیت رسیدن نظام‌های تغذیه نابرابر (Kalu, 2020). (۵) به وجود آمدن هرج و مرج و رکود نسبی در گردشگری جهانی و متوقف شدن آمشاغل نامطمئن و ناامن.

همزمان با این اتفاقات، افرادی که قبل از همه‌گیری در تلاش و مبارزه برای یافتن شغلی با حقوق مناسب بودند، ناگهان و به طور چشمگیری، در "مشاغل حیاتی"^۴ همچون مراقبت‌های بهداشتی، مراقبت از سالمندان، حمل و نقل عمومی، آموزش، تأمین غذا و بخش‌های خدماتی مشغول به کار شدند.^۵

این بیماری همه‌گیر بیش از پیش ارتباط بین توسعه اقتصادی، از دست رفتن تنوع زیستی و یکپارچگی اکوسیستم و امکان گسترش بیماری‌های مشترک انسان و دام مانند بیماری کرونا را در جوامع انسانی آشکار نموده است (Davis, 2005; Wallace, 2016; UNEP, 2020). کارشناسان هشدار می‌دهند که با ادامه تخریب شدید اکوسیستم‌ها - که در سناریوهای فعلی اقتصادی در فعالیت‌های کسب و کاری ناگزیر هستند - می‌توان انتظار شیوع همه‌گیری‌های گسترده‌تری را در آینده داشت (UNEP, 2020). علاوه بر این، بر اساس تخمین سازمان بهداشت جهانی، ۴٫۲ میلیون نفر سالانه در اثر آلودگی هوا جان خود را از دست می‌دهند و انتظار می‌رود که تغییرات اقلیم موجب مرگ ۲۵۰،۰۰۰ نفر بین سال‌های ۲۰۳۰ تا ۲۰۵۰ شود.^۶ این فجایع در حال وقوع هیچ ارتباطی با بیماری کرونا ندارند اما نیازمند همان اقدامات جدی مورد توجه در دوره همه‌گیری کرونا هستند (Cf. Bedford et al., 2019).

در اوایل همه‌گیری، برخی از تأثیرات کوتاه مدت و مثبت اجتماعی و زیست‌محیطی از جمله حمایت از کارکنان بخش درمان، ساماندهی جوامع محلی، نوع دوستی و کمک متقابل، همبستگی و کاهش آلودگی آشکار گردید (Berman & Ebisu, 2020). با این حال، به سرعت مشخص شد این موارد موقتی هستند و همه‌گیری به ابزاری قدرتمند برای افزایش نابرابری میان مردم

^۱ در این راستا به دو لینک زیر مراجعه شود

<https://www.bloomberg.com/news/articles/2020-04-24/tech-firm-s-call-for-20-help-draws-public-outcry-policy-rethink>

<https://www.bbc.com/news/world-europe-52420312>

^۲ به عنوان مثال، صندوق بین‌المللی پول (۲۰۲۰) در جدیدترین گزارش ثبات مالی جهانی، خروج سرمایه از بازارهای نوظهور را از ابتدای بحران تا زمان نگارش این مقاله، بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار تخمین زده که تقریباً دو برابر (نسبت به تولید ناخالص داخلی) دوره زمانی بحران مالی جهانی ۲۰۰۸ بوده است.

<https://blogs.imf.org/2020/05/22/covid-19-worsens-pre-existing-financial-vulnerabilities>

^۳ <https://www.theguardian.com/world/2020/may/02/covid-19-throws-europes-tourism-industry-into-chaos>

^۴ Vital professions

^۵ <https://www.theguardian.com/commentisfree/2020/mar/21/undervalued-heroes-coronavirus-crisis-cleaners-supermarket-workers>

^۶ [https://www.who.int/healthtopics/air-](https://www.who.int/healthtopics/air-pollution)

[pollution%20tab%20tab_1%3bhttps://www.who.int/globalchange/publications/quantitative-risk-assessment/en/](https://www.who.int/globalchange/publications/quantitative-risk-assessment/en/)

تبدیل شده است؛ و اگر میزان استفاده از سوخت‌های فسیلی به همان روند سابق پیش از همه‌گیری بازگردد^۱، ممکن است تأثیرات مثبت محیط زیستی مورد اشاره بعد از همه‌گیری از بین برود. به عبارت دیگر، هرگونه دستاورد کوتاه مدت همه‌گیری، بدون تلاش‌های هماهنگ در جهت ایجاد تغییرات گسترده و عمیق سیاسی-اقتصادی، بی‌نتیجه خواهد بود. در واقع معتقدیم شرایط فعلی، به همه ما از جمله، اندیشمندان مطالعات توسعه، این نکته را گوشزد می‌نماید که باید برای چگونگی تغییر وضعیت فعلی به وضعیتی با پایداری، عدالت، سلامتی، مراقبت‌محوری و مقاومتی (اقتصادی) برنامه‌ریزی دقیق‌تری نماییم؛ منظور شرایطی است که غیرمنطقی بودن فشارهای ساختاری الگوی نئولیبرال بر مردم و محیط زیست را بپذیرد و آن‌ها را با سیاست‌ها و استراتژی‌های سیاسی برای دستیابی به تحولی معنادار، پایدار و عادلانه جایگزین نماید.

همه این پویایی‌ها، لزوم آغاز سریع برنامه‌ریزی برای تدوین الگوی توسعه پسا کرونا را ضروری می‌نماید. در این راستا ما در این مقاله، پنج اولویت‌سیاستی و تحقیقاتی ارائه می‌نماییم^۲. از آن جایی که طرح‌های "همه‌جانبه"^۳ در مسیر پیش رو نیازمند جهت‌دهی و هدایت هستند (Kothari et al., 2019)، تعریف مجموعه‌ای از ارکان اصلی، جهت و هدف این مسیر را برای ما مشخص و روشن تر می‌سازد. در انتها با فراخواندن اندیشمندان و سیاسیون به افزایش اقدامات علمی و سیاسی، مقاله جمع‌بندی می‌شود؛ اقداماتی که هدف از آن‌ها ایجاد فشار لازم برای عملیاتی شدن پیشنهادهای مذکور است.

۲. پنج اولویت برای پارادایم توسعه پسا کووید-۱۹ (کرونا)

قرار نیست پنج اولویت ما جامع باشد، بلکه هدف آن‌ها ایجاد بحث و تبادل نظر در مورد عوامل کلیدی قرار دادن جوامع، ملت‌ها و در واقع کره زمین در مسیر توسعه‌ای متفاوت است. ایده‌های مسلط (هژمونیک)^۴ کنونی توسعه، اساساً مبتنی بر نظام سرمایه‌داری بوده و ارکان محوری آن بر رشد اقتصادی، انباشت سرمایه و افزایش مصرف کالاها، خدمات و سفر متمرکز هستند. این ارکان همگی در قالب یک چارچوب اقتصادی قرار گرفته که ویژگی آن ارجحیت حقوق مالکیت خصوصی، سلطه بازار و منطق بازار، و کالایی شدن انسان و زندگی سایر موجودات است (Arsel & Dasgupta, 2015; Hicckel, 2017). اولویت‌های زیر، مدل نئولیبرالیسم و مسیر توسعه بلندمدت نظام سرمایه‌داری حال حاضر را صراحتاً به چالش کشیده و از مرزهای فراتر رفته و از آن عبور می‌نماید.

۲.۱. پرهیز از الگوی توسعه متمرکز بر رشد اقتصادی تجمعی^۵

تدوین جهت‌گیری جدید اولویت‌ها فارغ از مفهوم رشد اقتصادی-مفهومی که به صورت پیش‌فرض به همه ملل تعمیم‌یافته و در نظام سرمایه‌داری فعلی به عنوان هدف غایی بشر تصریح شده است- امری ضروری می‌باشد. پیگیری صرف توسعه اقتصادی،

^۱ <https://www.nationalgeographic.com/science/2020/06/why-covid-19-will-end-up-harming-the-environment/>
<https://www.theguardian.com/us-news/2020/jun/19/coronavirus-pandemic-billionaires-racial-wealth-gap>

^۲ این موارد قبلاً در مانیفست امضا شده توسط بیش از ۱۷۰ محقق دانشگاهی در هلند که در زمینه‌های گسترده توسعه و محیط زیست فعالیت می‌کنند، پیشنهاد شده است. این مانیفست پس از انتشار در ۱۱ آوریل در روزنامه Trouw هلند و سپس در سطح بین‌المللی از حمایت و استقبال گسترده‌ای از طرف بازیگران و بخش‌های مختلف مانند احزاب سیاسی، برد آب هلند (Dutch water boards)، جنبش‌های جوانان و ... همراه شد.

<https://www.trouw.nl/duurzaamheid-natuur/manifest-van-170-wetenschappers-het-is-een-blunder-als-we-niet-groener-uit-de-coronacrisis-komen%7Eeb12864df>

^۳ Pluriversal

^۴ Hegemonic

^۵ Aggregate economic growth

خشونت، تخریب و تصاحب فرهنگ، اکولوژی و انسان‌ها را به همراه دارد (Galeano, 1997; Sassen, 2014). علاوه بر این، رشد اقتصادی به خودی خود عموماً به رفاه فراگیر تبدیل نمی‌شود. بنابراین باید بین بخش‌های اجتماعی و اقتصادی که در مرزهای اقلیمی و محیط زیستی سهم بهبود دهنده دارند (که اصطلاحاً به آنها بخش‌های عمومی حیاتی، انرژی پاک، آموزش، سلامت و غیره گفته می‌شود) و بخش‌هایی که اصولاً بدلیل ناپایداری ذاتی، و یا نقششان در ایجاد مصارف غیرضروری، لازم است به صورت اساسی کوچک و منقبض شوند (خصوصاً بخش خصوصی فعال در نفت، گاز، تبلیغات و نظیر آن) در پیشرفت اقتصادی تمایز قائل شد.

(Jackson, 2016; D'Alisa et al., 2015; Pouw, 2020). همانطور که همه‌گیری کرونا مجدداً به ما آموخت، پیاده‌سازی این موارد، تنها راه مقابله با تغییر اقلیم، فقدان تنوع زیستی و بحران‌های اجتماعی-اقتصادی می‌باشد. مطالعات بیشتری باید در خصوص نحوه نهادینه شدن تمایز رشد^۱ و نیز نحوه انجام انقباض‌ها^۲ و کوچک شدن‌ها انجام پذیرد.

۲.۲. چارچوب اقتصادی متمرکز بر باز توزیع و سلامت^۳

دستیابی به تغییر پایدار و به دور از ناکید صرف بر رشد اقتصادی، نیازمند افزایش گسترده بازتوزیع در سطح محلی و جهانی و در عین حال رعایت اصول استقلال و تعیین سرنوشت به دست خود^۴ است (Ficher, 2014; 2018). این هدف باید با پایان بازتوزیع و بازگشت پلکانی ثروت به ثروتمندان آغاز شود (Hung & Thompson, 2016; Piketty, 2014). با جلوگیری از دست رفتن گسترده ثروت از مناطق فقیر جهان با اجتناب از فرار مالیاتی ثروتمندترین شرکت‌ها، این امر امکان‌پذیر است (Ajayi & Ndikumana, 2015; Cobham & Jansky, 2020). گزینه‌های جایگزین، شامل ایجاد درآمد پایه جهانی است که ریشه در سیستم سیاسی اجتماعی جهانی دارد و موجب غیر تجاری‌سازی خدمات عمومی اساسی مانند بهداشت و آموزش شده و تحقق آن از طریق دریافت مالیات از درآمد، سود و ثروت امکان‌پذیر است^۵. علاوه بر توسعه گزینه‌های مبتنی بر مراقبت^۶، باید با تبعیض نژادی و جنسیتی موجود در الگوی اقتصادی رایج که در همه‌گیری کرونا بروز یافته نیز مقابله شود (Di Chiro, 2019: 304). چنین رویکردهایی برای بازتوزیع نه تنها از نظر مالیات و هزینه‌های آن‌ها، بلکه از نظر برابری دستمزد، کاهش ساعت کار، تقسیم کار و به رسمیت شناختن کار مراقبتی نیز باید طراحی و پیاده‌سازی شوند (Barca, 2020: 33). پژوهش‌های آتی می‌تواند از روش‌هایی که در آن بازتوزیع بصورت جامع و در بافتارهای مختلف طراحی و پیاده‌سازی شود، پشتیبانی نماید.

^۱ Growth differentiation

^۲ Degrowth

^۳ Redistribution and care

^۴ Autonomy and self-determination

^۵ به عنوان مثال، دولت اسپانیا اخیراً طرح تأمین حداقل درآمد با منابع عمومی را اعلام نموده است.

https://english.elpais.com/economy_and_business/2020/e2%80%9320/spains-minimum-guaranteed-minimum-income-scheme-set-to-rescue-850000-families.html

^۶ Care

۲.۳. تحول به سمت کشاورزی ترمیمی^۱ و حفاظت از محیط زیست

کشاورزی سرمایه‌داری^۲ به بحران‌های اجتماعی-زیست محیطی^۳ گسترده‌تر و همه‌گیری‌هایی که اکنون هم با نمونه‌ای از آن مواجه هستیم، انجامیده است. در مقابل، کشاورزی شفابخش^۴ نیازمند روش‌ها و چشم‌اندازهایی برای غذا و کشاورزی است که محدود به مواردی خاصی نباشد، بلکه تولیدات کشاورزی در آن به طور مداوم ترمیم شده و مبتنی بر مراقبت از مردم، حیوانات، خاک و محیط زیست باشند (Duncan et al, 2020). این امر متضمن مدل‌هایی برای تولید مواد غذایی و کشاورزی است که حفظ تنوع زیستی را دنبال می‌نمایند (Perfecto, et al 2009). این مدل‌ها بایستی امکان تأمین معیشت، شرایط و شغل‌ها و دستمزدهای عادلانه کشاورزی را نیز فراهم کنند (Scott Cato, 2012). و از تفکیک حوزه‌های عمومی و خصوصی خودداری کنند (Federici, 2019)؛ این مدل‌ها مستلزم تولید و مصرف رژیم‌های غذایی محلی و گیاهی بوده و شرایط اقلیمی و فرهنگی محلی را نیز لحاظ می‌کنند. این امر به لزوم بازنگری در خصوص حفاظت از تنوع زیستی، اشکال دوگانه جداگانه کننده انسان و بقیه طبیعت، کشاورزی در زمین‌های "بایر"^۵ و محیط‌های کشاورزی و مناطق زیست‌محیطی حفاظت‌شده اشاره می‌کند. این امر، نیازمند پایستگی^۶ تعاملی و دوستانه، فرای دوقطبی‌های رایج امروز است که عدالت اجتماعی-اکولوژیکی^۷ را در مرکز توجه قرار دهد (Büscher & Fletcher, 2020). این اصلاحات و پیامدهای آن، باید به عنوان محوری کلیدی برای پژوهش‌های آتی در نظر گرفته شود.

۲.۴. کاهش مصرف و سفرهای غیرضروری

پس از سه اولویت پیشین، و با توجه به شواهدی قوی در خصوص تأثیر غیرمستقیم محیط زیست بر مصرف و تجارت لوکس (Oswald et al., 2020; Wiedmann et al., 2020)، به تغییری اساسی، ضروری، پایدار و رضایت‌بخش در مصرف و سفر نیاز داریم. مصرف و سفری که به جای تأمین نیازها و خواسته‌های مصنوعی القاء شده توسط شرکت‌های تبلیغاتی، بر کیفیت زندگی فردی و جمعی متمرکز باشد (Latouche, 2009). در واقع برای درک مفهوم تغییر^۸ اساسی، ضروری، پایدار و رضایت‌بخش^۹، به بحث و بررسی بیشتری نیازمندیم و این دقیقاً همان مسئله‌ای است که در این مقاله به دنبال آن هستیم. به این ترتیب که اگرچه برای برخی افراد محدودیت‌هایی وجود دارد (Kallis, 2019)، همین محدودیت‌ها ایجاد فرصت برای عده‌ای دیگر را به همراه دارد. از این رو، در اینجا تأکید ویژه‌ای بر نابرابری و تأمین نیازهای اساسی از طریق بازتوزیع ثروت می‌کنیم. فقر یک مشکل است، اما ثروت و مصرف قابل توجه آن نیز می‌تواند مشکل آفرین شود. این پیشنهادها به معنی داشتن جوامع بسته و درون‌گرا نیست، بلکه هزینه‌های زیست محیطی و اجتماعی الگوی کنونی مصرف و سفر را نمایان می‌کند و خواستار گذر از آن است (McLaren, 2012; Lynch, 2019).

^۱ Regenerative agriculture

منظور انجام فعالیت‌های کشاورزی به طریقی که اثرات مخرب تغییر اقلیم را با حاصلخیز نمودن خاک و ارتقاء تنوع زیستی معکوس نموده و به کاهش تولید کربن و بهبود چرخه آبی منجر شود.

^۲ Capitalist agriculture

^۳ Socio-environmental

^۴ Healing agriculture

منظور بازیابی، حفظ و ارتقاء سلامت عمومی از طریق فعالیت‌های کشاورزی (تولید محصولات واجد این شرایط) است.

^۵ Unproductive

^۶ Convivial form of conservation

^۷ Socio-ecological

۲.۵. لغو و بخشش بدهی‌ها

لغو بدهی، به ویژه برای کارگران و صاحبان مشاغل کوچک و کشورهای جنوب (در حال توسعه) ضروری است. حتی بانک جهانی، افزایش بدهی در اقتصادهای به اصطلاح در حال ظهور را مانعی در جهت مقابله با بیماری‌های همه‌گیر دانسته و خواستار تمدید مهلت بازپرداخت بدهی آن‌ها شده است.^۱ با این حال، اقتصاددانان کشورهای در حال توسعه نگران هستند که کاهش قابل توجه هزینه‌های عمومی و عدم لغو و بخشش بدهی‌های خصوصی، آسیب‌پذیری بیشتر جوامع در برابر همه‌گیری‌ها را به همراه داشته باشد (Chimowa et al., 2020). به علاوه، بحث ما در اینجا به طور کلی مخالفت با بازپرداخت قرض یا بدهی نیست، بلکه ما مخالف تأثیرات منفی بدهی‌ها بر توسعه هستیم. از طرفی، بدهی فشار زیادی به کشورها و شرکت‌ها برای پرداخت آن وارد می‌نماید و آن‌ها را به سمت فعالیت‌های ناپایدار سوق می‌دهد. علاوه بر آن، بدهی و تحمیل تبعیت از قوانین (نئو-) استعمار مالی، دست‌یابی به توسعه معنادار را تضعیف می‌کند (Durand, 2017). بنابراین تفاوت بین اشکال مختلف بدهی و اثرات اقتصادی، اجتماعی و اکولوژیک آن نیاز به بررسی بیشتر دارد.

۳. نتیجه‌گیری

ما (نویسندگان این مقاله) معتقدیم این پنج اولویت به بافتار، تاریخچه و موقعیت محلی بستگی دارد. هدف از آن‌ها ایجاد بحث، جهت‌دهی به پژوهش‌های آتی و اقدامات سیاسی بیشتر برای دستیابی به جهانی بهتر است. چشم انداز پیشنهادی این مقاله می‌تواند زمینه‌ساز جوامع پایدارتر و برابرتر شده و مقابله با بسیاری از مشکلات و بیماری‌های همه‌گیر آینده را تسهیل نماید. به صورت هم‌زمان، فراتر رفتن از الگوی توسعه نئولیبرالی سلطه طلبانه فعلی برای به چالش کشیدن ایده "یک مدل برای همه"^۲ و جایگزینی آن با اصول و اولویت‌های مبتنی بر مراقبت از دیگران و حفاظت از کره زمین باید در اولویت توجهات بومی و تعاملات بین‌المللی قرار گیرد. این چشم‌انداز، زمینه‌ساز مبارزه مداوم برای مقابله با نابرابری‌های نظام‌مند، (نئو-) استعمار مالی و ناملایمات تجربه شده توسط افرادی است که بیشتر در معرض الگوی توسعه سرمایه‌داری جهانی و تلاقی آن با همه‌گیری کرونا هستند. به علاوه، این مقاله سعی کرده مبتنی بر راه‌حل‌های بالفعل و در دسترس کمونی پیشنهادهایی عملیاتی ارائه دهد؛ راه‌حلهایی که به بازسازی اقتصاد و سیاست‌ها می‌پردازند، به نحوی که به محدودیت‌های اکولوژیکی احترام گذاشته و عدالت اجتماعی را در نظر می‌گیرند؛ و از رویکرد مسلط با چشم‌انداز یکسان^۴ برای همه به سمت الگویی چند منظوره یا "جهانی متناسب سازی شده با شرایط مختلف"^۵ نیل می‌کنند (Kothari et al 2019). سرانجام همان‌طور که آسیب دیدگان اصلی این بحران خاص را می‌شناسیم، می‌توانیم عدالت را در مورد آن‌ها برقرار نموده و اطمینان حاصل نماییم که بحران‌های آینده شدت کمتری خواهند داشت و با مساوات بیشتری در بین گروه‌های اجتماعی مختلف توزیع شود و نگرانی کمتری به همراه آورد یا اصلاً چنین بحرانی رخ ندهد. این امر با برنامه‌ریزی و تدوین چشم‌اندازی بر پایه محورهای کلیدی اشاره شده در این مقاله آغاز شده و ثبات در مواقع بحرانی را به همراه خواهد داشت.

^۱ این لینک را مشاهده کنید.

<https://www.worldbank.org/en/news/factsheet/2020/05/11/debt-relief-and-covid-19-coronavirus>

^۲ Financial (neo-)colonialism

منظور از نئو استعمار یا استعمار نو، روش‌هایی است که پس از دوران استعمار کهن و سنتی، برای تسلط اقتصادی و سیاسی بر کشورها و بهره‌گیری از آن‌ها بکار گرفته می‌شود و به نوعی معادل با امپریالیسم تلقی می‌شود. مترجمان

^۳ One model fits all

^۴ Hegemonic single vision

^۵ A world where many worlds fit

- Ajayi, S. I., & Ndikumana, L. (Eds.). (٢٠١٥). *Capital Flight from Africa: Causes, Effects and Policy Issues*. Oxford: Oxford University Press.
- Arsel, M., & Dasgupta, A. (٢٠١٥). Critique, Rediscovery and Revival in Development Studies. *Development and Change*, 46(4), ٦٤٤-٦٦٥.
- Barca, s. (٢٠٢٠). In *Forces of Reproduction. Notes for a Counter-Hegemonic Antropocene*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bedford, J., Farrar, J., Ihekweazu, C., Kang, G., Koopmans, M., & Nkengasong, J. (٢٠١٩). A new twenty-first century science for effective epidemic response. *Nature*, 575 (7781), ١٣٠-١٣٦.
- Berman, J. D., & Ebisu, K. (٢٠٢٠). *Changes in US air pollution during the COVID-19 pandemic*. *Science of the Total Environment*, ٧٣٩ ١٣٩٨٦٤.
- Brown, W. (٢٠١٩). *In the Ruins of Neoliberalism. The Rise of Antidemocratic Politics in the West*. New York: Columbia University Press.
- Büscher, B., & Fletcher, F. (٢٠٢٠). *The conservation revolution. Radical ideas for saving nature beyond the Anthropocene*. London: Verso.
- Chimowa, T., Hall, S., & O'Hare, B. (٢٠٢٠). Public money creation to maintain fundamental human rights during the COVID-١٩ pandemic. *Health and Human Rights Journal*.
- Cobham, A., & Jansky, P. (٢٠٢٠). *Estimating Illicit Financial Flows: A Critical Guide to the Data, Methodologies, and Findings*. Oxford: Oxford University Press.
- D'Alisa, G., Demaria, F., & Kallis, G. (Eds.). (٢٠١٥). *Degrowth. A Vocabulary for a New Era*. Abington: Routledge.
- Davis, M. (٢٠٠٥). *The Monster at Our Door: The Global Threat of Avian Flu*. New York: The New Press.
- Di Chiro, G. (٢٠١٩). Care not growth: Imagining a subsistence economy for all. *The British Journal of Politics and International Relations*, 21(2), ٣٠٣-٣١١.
- Duncan, J., Carolan, M., & Wiskerke, J.S. C. (٢٠٢٠). *Handbook of Sustainable and Regenerative Food Systems*. Oxon: Routledge.
- Durand, C. (٢٠١٧). *Fictitious Capital: How Finance Is Appropriating Our Future*. London: Verso.
- Federici, S. (٢٠١٩). *Re-Enchanting the World: Feminism and the Politics of the Commons*. Oakland, CA: PM Press.
- Fischer, A. (٢٠١٤). Redistribution as social justice for decarbonising the global economy. *The Economic and Labour Relations Review*, 25(4), ٥٧٤-٥٨٦.
- Fischer, A. (٢٠١٨). *Poverty as Ideology: Rescuing Social Justice from Global Development Agendas*. London: Zed Books.
- Galeano, E. (١٩٩٧). *Open veins of Latin America: Five centuries of the pillage of a continent*. NYU Press.
- Harvey, D. (٢٠٠٥). *A Brief History of Neoliberalism*. Oxford University Press.
- Hickel, J. (٢٠١٧). *The Divide. A Brief Guide to Global Inequality and its Solutions*. London: William Heinemann.
- Hung, H., & Thompson, D. (٢٠١٦). Money Supply, Class Power, and Inflation: Monetarism Reassessed. *American Sociological Review*, 81(3), ٤٤٧-٤٦٦.
- Jackson, T. (٢٠١٦). *Prosperity without Growth: Economics for a Finite Planet*. London: Routledge.
- Kallis, G. (٢٠١٩). *Limits: Why Malthus was wrong and why environmentalists should care*. Stanford: Stanford University Press.
- Kalu, B. (٢٠٢٠). COVID_١٩ in Nigeria : A disease of hunger .The Lancet. *Respiratory Medicine*.
- Kothari, A., Salleh, A., Escobar, A., Demaria, F., & Acosta, A. (Eds.). (٢٠١٩). *Pluriverse: A Post-Development Dictionary*. New Delhi: Tulika Books.

- Kovel, J. (٢٠٠٢). *The enemy of nature : The end of capitalism or the end of the word?* London: Zed books.
- Krausmann, F. e. (٢٠١٣). Global human appropriation of net primary production doubled in the ٢٠th century. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 110 (25), ١٠٣٢٤-١٠٣٢٩.
- Latouche, S. (٢٠٠٩). *Farewell to growth*. London: Polity.
- Lynch, M. e. (٢٠١٩). Measuring the ecological impact of the wealthy: Excessive consumption, ecological disorganization, green crime, and justice. *Social Currents*, 6(4), ٣٧٧-٣٩٥.
- McLaren, D. (٢٠١٢). Environmental space, equity and the ecological debt. In J. Agyeman, R. Bullard, & B. Evans (Eds.), *Just sustainabilities: Development in an Unequal World* (pp. 36-54). London: Routledge.
- Oswald, Y., Owen, A., & Steinberger, J. K. (٢٠٢٠). Large inequality in international and intranational energy footprints between income groups and across consumption categories. *Nature Energy*, 5(3), ٢٣١-٢٣٩.
- Perfecto, I., Vandermeer, J., & Wright, A. (٢٠٠٩). *Nature's Matrix. Linking Agriculture, Conservation and Food sovereignty*. London: Routledge.
- Piketty, T. (٢٠١٤). *Capital in the Twenty-first Century*. Cambridge, MA: Belknap Press.
- Pouw, N. (٢٠٢٠). *Economics of Wellbeing. Or why economics should be done differently*. Amsterdam: Amsterdam University Press.
- Sassen, S. (٢٠١٤). *Expulsions*. Harvard University Press.
- Scott Cato, M. (٢٠١٢). *The Bioregional economy. Land, Liberty and the Pursuit of Happiness*. London: Routledge.
- UNEP. (٢٠٢٠). *Preventing the next pandemic. Zoonotic diseases and how to break the chain of transmission*. Nairobi: UNEP.
- Wallace, R. (٢٠١٦). *Big Farms Make Big Flu*. New York: Monthly Review Press.
- Wiedmann, T., Lenzen, M., Keyßer, L. T., & Steinberger, J. K. (٢٠٢٠). Scientists' warning on affluence. *Nature Communication*, 11(1).

Planning for a world beyond COVID-۱۹: Five pillars for post-neoliberal development

Authors: Büscher et al.

Translators: Kiarash Fartash^۱, Tooba Baramaki^۲, Aliasghar Sadabadi^۳

Abstract

Covid_۱۹ pandemic is the most important issue that the world is facing with which directly affects human and even animal health. In addition to its irreparable effects on human health, this disease has had many economic social and environmental effects on the world and has alleviate the quality of human life. This essay proposes five main solutions for the world after Covid_۱۹. Authors first recommend economic redistribution by advising to avoid a development model concentrated on cumulative economic growth then the importance of regenerative agriculture, protection of environment, reduction of consumption as well as unnecessary travel and forgiveness of debts at the international level as the key solutions for the world post covid-۱۹ to deal with current risks. After reviewing each solution, we suggestions for further research are presented.

Keywords: Covid-۱۹; Corona; Post Covid-۱۹ planning; Economic development; Developing countries

^۱ Assistant Professor, Institute for Science and Technology Studies, (Corresponding author) Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

^۲ Master Student, Management of Technology, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

^۳ Assistant Professor, Institute for Science and Technology Studies, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran